

[Thoft]

som en grundlæggende del af et amerikansk forsøg på at få en førsteslagsevne.

Det er vigtigt, at vi i Danmark ikke bare siger klart fra i NATO-regie, men også gør det i EF-regie, for der er i EF-regie masser af forestillinger om, at Europa skal deltage i dette forskningsprojekt. Som bekendt har formanden for EF-Kommissionen, Jacques Delors, foreslået at sætte EF-penge af til europæisk deltagelse i dette absurde vanvid, og der er tale om intet mindre end en fordobling af EFs forskningsbevilling.

I en henvendelse til EF-landenes regeringer har den franske udenrigsminister, Roland Dumas, foreslået oprettelse af et europæisk koordinerende agentur til den nødvendige højteknologiske forskningsindsats. Idet jeg understreger – for ikke at blive irettesat af formanden – at jeg ikke citerer fra det papir, der er omdelt i markedsudvalget, og som er stemplet »fortroligt«, hvad alt papir jo er i dette udvalg, men citerer fra EFs informationsorgan l'Europe og Vendsyssel Tidende fra 22. april 1985, 4 dage før markedsudvalget blev orienteret, kan jeg fortælle, at Dumas i sit papir foreslog, at denne forskningsindsats, kaldet Eurekaprojektet, skulle indeholde forskning i laserteknik, udvikling af en ny generation EDB-materiel, såkaldt kunstig intelligens, partikelstråling, alle områder, der er helt i stil med USAs stjernekrigsprojekt. Eurekaprojektet osrer langt væk af at være skåret over den militære læst, hvilket Roland Dumas' brev heller ikke lægger skjul på, selv om han godt nok ønsker at skelne mellem opsendelse af våben i rummet og det at kunne kommunikere, det at kunne lytte, det at kunne se. Problemet er blot, at hvis man ikke kan lytte, kommunikere og se, har man ingen fornøjelse af de våben, man har i rummet.

Der lægges op til, at stats- og regeringscheferne på topmødet i Milano 28. og 29. juni i år skal forsøge at afklare EFs forskningsprofil. I den forbindelse er det godt at vide, at USA allerede har henvendt sig til en række europæiske virksomheder og bedt dem deltage direkte i stjernekrigsprojektet. Hvor mange danske virksomheder drejer det sig om? Er det Chr. Rovsing, er det Kirk-ITT i Horsens, er det Regnecentralen, er det Thema Elektronik i Århus eller Radartronic i Århus? Hvad er det for nogle virksomheder, der har fået disse tilbud? Og hvad har for-

målet været med at fordoble EFs forskningsprojekt?

Vi vil også godt vide, hvorledes EFs nuværende forskningsprojekter kan kobles på stjernekrigsprojektet. Jeg tænker på ESPRIT-programmet, på RACE-programmet, der handler om telekommunikation, jeg tænker på ISFRA-forskningscenteret og synkrotronforskningen, enten den nu kommer til at ligge i Risø eller i Grenoble.

Vi ønsker at gøre det helt klart, at når Danmark vender sig imod det amerikanske stjernekrigsprojekt, så er det ikke for at få det ind ad bagdøren iklædt EF-kappe og EF-hymne.

Socialdemokratiet, hr. Lasse Budtz, vil jeg godt spørge til allersidst: betyder den socialdemokratiske dagsorden en klar afstandtagen fra et europæisk stjernekrigsprojekt, f.eks. Eureka?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg må sige til hr. Thoft, at så længe forretningsordenen ikke er lavet om, så må også hr. Thoft overholde den bestående.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de bidrag, de har givet til denne analyse af de perspektiver, som tanker om fortsat forskning i SDI kan rejse hos os. I mine svar vil jeg især omtale de indlæg, som blev holdt af hr. Lasse Budtz og af hr. Stinus, fordi disse to ordførere, til trods for at de har en overordentlig afvisende holdning over for SDI-forskning, anlagde, synes jeg, en analytisk tone. Det synes jeg også er væsentligt, for temaet er overordentlig alvorligt. Jeg vil gøre det således, at jeg fremfor at modtage de invitationer til polemik, som kunne ligge i nogle af indlæggene, søger at give klart udtryk for nogle af de hovedsynspunkter, regeringen har anlagt i sagen.

Hr. Lasse Budtz brugte den vending, at SDI i sig selv er en oprustning, og han var bekymret i den anledning. Det er et synspunkt, jeg gerne vil slutte mig til, for det siger sig selv, at hvis det eneste, der i den kommende årrække skete omkring atomvåbenene, var, at begge stormagter eller den ene investerede fantastiske beløb i opbygning af et rumforsvar, medens den nuværende bestand af atomvåben forblev på det nuværen-